

**การพัฒนารูปแบบการสอน
แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้าง
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**

**The Development of Instructional Models of Task-based and
Cooperative Learning for English Critical Reading and
Communicative Writing Skills**

*สรณบัณฑิตน์ ประสารทรัพย์, บำรุง ไตรรัตน์**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และการเขียนเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอน 3) เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติทักษะสังคม ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

(CL) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 49 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่ม ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนเพื่อการสื่อสาร 3) แบบวัดทักษะสังคม และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.03/76.39 ซึ่งอยู่ในระดับดี 2) ความสามารถ

*นักศึกษาริทยานุกรณบัณฑิตน์บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

**อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำ

หลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนสูงขึ้นหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีทักษะสังคมที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อรูปแบบการสอน

คำสำคัญ: รูปแบบการสอน, การสอนแบบเน้นภาระงาน, การเรียนรู้แบบร่วมมือ, การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์, การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Abstract

The objectives of this research were: 1) to develop and determine effectiveness of instructional models for task-based and cooperative learning, 2) to compare students' English critical reading and communicative writing capabilities before and after the courses, 3) to compare levels of students' social skill before and after implementation, and 4) to analyze opinions of students on the model after implementation. Samples were 49 students of Grade 10 level at Debsirin School. Research tools included 1) the instructional models of task-based learning (TBL) and cooperative learning (CL), 2) the English critical reading and communicative writing skills test, 3) the social skill test, and 4) the questionnaire for students' opinions on the instructional model implemented. Statistics for data analysis were mean, standard deviation, and t-test on independent variables. Findings revealed that

1) the developed models were found to be effective at 76.03/76.39 level, which was considered as good, 2) their capability in English critical reading and communicative writing was found to be significantly higher after implementation of the models at the level of 0.05, 3) their social skill was found to be significantly higher at the level of 0.05, and 4) students had positive attitudes towards the instructional models.

Keywords: Instructional Model, Task-based Instruction, Cooperative Learning, Critical Reading, Communicative Writing

บทนำ

ในปัจจุบันการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และการเขียนเพื่อการสื่อสารจัดเป็นทักษะและเครื่องมือที่สำคัญในการศึกษาหาความรู้ Davine (1987, pp. 21-22) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า นับวันทักษะการคิด และการอ่านเชิงวิเคราะห์จะยิ่งทวีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เพิ่มมากขึ้น เพราะความก้าวหน้าทางด้านวิทยาการ และเทคโนโลยีต่าง ๆ การดำรงชีวิตในยุคแห่งข่าวสารข้อมูลทำให้แต่ละบุคคลต้องขนขวายเพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลก ทันกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยใช้ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีประสิทธิภาพเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลที่อ่าน และประเมินคุณค่าความน่าเชื่อถือของสิ่งที่อ่าน กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน จึงกำหนดไว้ในหลักสูตรเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะสำคัญประการหนึ่งของผู้เรียนว่า ให้จัดการศึกษาเพื่อมุ่งพัฒนานักเรียน

ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง และสังคมได้อย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 7)

การเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ นักเรียนควรได้รับการสอนและการฝึกทักษะนี้ให้มีประสิทธิภาพ สามารถเขียนได้อย่างถูกต้อง Smith (1982, p. 8) กล่าวว่า การเขียนเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ใช้ถ่ายทอดข้อความ ความรู้สึก นึกคิด และอารมณ์ ทำให้ผู้อ่านสามารถรับรู้ข้อมูลนั้นได้ และเป็นเครื่องมือที่ใช้บันทึกเหตุการณ์ และเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อสื่อสารระหว่างกัน Reid (1993, p. 114) สนับสนุนความคิดในเรื่องนี้ว่าการสื่อสารด้วยการเขียนเป็นสิ่งสำคัญในโลกยุคปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นงานที่เขียนบนแผ่นกระดาษหรือผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ก็ตาม

ในปัจจุบันการเรียนการสอนทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร ยังเป็นปัญหาหลักที่นักเรียนไทยยังไม่ประสบความสำเร็จ (Wiryachitra, 2002) กล่าวคือ ทักษะการอ่านของนักเรียนยังอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุเนื่องมาจากครูผู้สอนเลือกใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสม ทำให้การอ่านของนักเรียนล้มเหลว และการสอนไม่ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างแท้จริง เพราะครูผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนแปลความของเรื่องที่อ่าน เน้นการจำคำศัพท์ กฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ ซึ่งรูปแบบการสอนดังกล่าวไม่ช่วยส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจการอ่าน ไม่สามารถสรุปองค์ความรู้จากการอ่านให้ออกมาเป็นคำพูด หรือตัวอักษรได้ จากการวิจัยของแววตา สุขนันตพงศ์

และคนอื่น ๆ (2545, หน้า 122) พบว่า ผู้เรียนส่วนมากมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะทักษะการจับใจความสำคัญและการตีความทักษะที่ผู้เรียนมีความสามารถต่ำมากคือทักษะการอนุมานความ และการเดาความหมายศัพท์จากบริบท สำหรับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาให้อยู่ในระดับที่สามารถใช้งานได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบการสอนที่ผู้สอนนำมาใช้ในห้องเรียนควรเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนให้สูงขึ้น แต่ในปัจจุบันการเรียนการสอนเขียนพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบการเขียน (Cimcoz, 1999, p. 1) เพราะว่าเป็นทักษะที่ยาก และซับซ้อน ต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจที่ซับซ้อน และต้องควบคุมสิ่งที่จะเขียนหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษต่างสรุปตรงกันว่า การเรียนการสอนเขียนที่ผ่านมายังไม่ได้ส่งเสริมการเขียนเพื่อการสื่อสารความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ และไม่มีประสิทธิภาพ (Wiryachitra & Hobelman, 1990, p. 8) สุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2539, หน้า 1) และ Tongra-ar (2000, pp. 141-145)

จากสภาพปัญหาที่พบเกี่ยวกับการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนไทย ที่ยังมีคุณภาพต่ำ จากการศึกษา งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และการเขียนเพื่อการสื่อสารด้วยการสอนแบบเน้นภาระงานจำนวนมากได้ผลการวิจัยที่สอดคล้องกันในลักษณะที่สนับสนุนผลดีของการใช้แนวการสอนแบบเน้นภาระงานในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น (วันเพ็ญ เรืองรัตน์, 2549; นันทมนัส คำเอก, 2551) ทั้งนี้เป็นเพราะว่าแนว

การสอนแบบเน้นภาระงานเป็นแนวการสอนภาษาที่มีลักษณะสำคัญสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีด้านการเรียนรู้ภาษา รวมทั้งมีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ร่วมกันคิดพิจารณา ใช้ทักษะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ภาระงานร่วมกันอย่างมีเหตุผล จึงเป็นแนวการสอนที่สามารถเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี แต่งานวิจัยที่ผ่านมาส่วนมากเป็นงานวิจัยที่ศึกษาทดลองด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการอ่านเชิงวิเคราะห์เพียงทักษะเดียว และใช้แนวการสอนเพียงแนวคิดเดียว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการสอนจาก 2 แนวคิด คือแนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) และแนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) เพื่อนำมาใช้ในการเสริมสร้างทั้งทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ซึ่งจะทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษได้กว้างขวางเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนา และหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติทักษะสังคม ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน

(TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 49 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มห้องเรียนของนักเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยผสมผสานกระบวนการ และแนวคิดของรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ตามแนวคิดของ Willis (1996) และ Ellis (2003) กับแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) ตามแนวคิดของ Johnson และ Johnson (1994) Kagan (1992) และ Slavin (1995) เป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพการใช้เท่ากับ 76.03/76.39

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และการเขียนเพื่อการสื่อสาร เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.28-0.63 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25-0.70 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.95 และแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน เพื่อการสื่อสาร มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1

3. แบบวัดทักษะสังคม ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสารกับสมาชิกในกลุ่ม (Communicative Skills) และด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นกลุ่ม (Cooperative Skills and Team Work) แบบวัดทักษะสังคมฉบับนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง หรือค่า IOC เท่ากับ 1 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.78

4. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง หรือค่า IOC เท่ากับ 1 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ระยะดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 (Needs Analysis) เพื่อสำรวจความรู้และความต้องการจำเป็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารโดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความต้องการศึกษาเกี่ยวกับทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์จำนวน 7 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน 2) ทักษะการอนุมานความหรือการตีความ 3) ทักษะการสรุปความจากเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล 4) ทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน 5) ทักษะการประเมินน้ำเสียงและอารมณ์ 6) ทักษะการวิเคราะห์จุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน และ 7) ทักษะการวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ส่วนความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร จำนวน 7 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการเชื่อมโยงความคิดและข้อมูล 2) ทักษะการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ 3) ทักษะการพัฒนาและเรียบเรียงความคิด และเนื้อหา 4) ทักษะการเลือกใช้คำศัพท์ 5) ทักษะการเลือกใช้รูปแบบการเขียน

6) ทักษะการอธิบายใจความสำคัญ และ 7) ทักษะการใช้กลไกของภาษา นอกจากนี้ยังได้ทราบเกี่ยวกับแนวเรื่องของบทอ่านที่นักเรียนต้องการอ่านอีกด้วย โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนต่อไป

ระยะที่ 2 (Design and Development) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) โดยผสมผสานกระบวนการ และแนวคิดที่ได้มาจากรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) กับแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน 3) ขั้นปฏิบัติการงาน 4) ขั้นศึกษาและวิเคราะห์ภาษา 5) ขั้นสะท้อนย้อนคิด 6) ขั้นถ่ายทอดทักษะ และ 7) ขั้นประเมินผลการปฏิบัติการงาน

ระยะที่ 3 (Implementation and Evaluation) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดทักษะสังคมก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอน ก่อนเริ่มจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 10 หน่วย ตามขั้นตอนการสอนของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 10 หน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) และทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน รวมทั้งให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดทักษะสังคม หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาจัดกระทำด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อศึกษาว่าได้ผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ หลังจากนั้นจึงนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับของวัตถุประสงค์การวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) มีค่าเท่ากับ 76.03/76.39 ซึ่งมีประสิทธิภาพดี และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และความสามารถในการเขียน เพื่อการสื่อสารของนักเรียนสูงขึ้น หลังจากเรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ระดับการปฏิบัติทักษะสังคมของนักเรียนมีความถี่เพิ่มมากขึ้น หลังจากเรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.92) โดยแต่ละด้านกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเรียงลำดับจากระดับคะแนนเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ 1) ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.91) 2) ด้านการพัฒนาทักษะย่อยของการเขียนเพื่อการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.91) 3) ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.95) และด้านสื่อประกอบการสอน ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.91) 5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.91) 6) ด้านรูปแบบการวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.92) และ 7) ด้านการพัฒนาทักษะย่อยของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.98)

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 ซึ่งพบว่า รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) มีประสิทธิภาพในการใช้เท่ากับ 76.03/76.39 ซึ่งมีประสิทธิภาพระดับดี และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 ในการพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) ครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับความต้องการของนักเรียนโดยได้ศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้โดยพบว่านักเรียนจำเป็นต้องเพิ่มพูนทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้านทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน ทักษะการอนุมานความหรือการตีความ ทักษะการสรุปความจากเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล ทักษะการวิเคราะห์ข้อโต้แย้งของผู้เขียน ทักษะการประเมินน้ำเสียงและอารมณ์ ทักษะการวิเคราะห์จุดประสงค์ในการเขียน และทักษะการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและความคิดเห็น นอกจากนี้ นักเรียนยังจำเป็นต้องเพิ่มพูนทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการเชื่อมโยงความคิดและข้อมูล ทักษะการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ทักษะการพัฒนาและเรียบเรียงความคิดและเนื้อหา ทักษะการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม ทักษะการเลือกรูปแบบการเขียน ทักษะการอธิบายใจความสำคัญได้ชัดเจน และทักษะการใช้กลไกทางภาษาที่ถูกต้อง ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนมาใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนารูปแบบการสอนครั้งนี้ โดยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารที่นักเรียนต้องการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wallace (2003)

และ Pardede (2007) ที่พบว่าทักษะย่อยที่จำเป็นในการอ่านเชิงวิเคราะห์ คือทักษะการวิเคราะห์จุดประสงค์ในการเขียนของผู้เขียน ทักษะการระบุความลำเอียงของผู้เขียน ทักษะการอนุมานความหรือการตีความ ทักษะการประเมินน้ำหนักและอารมณ์ และทักษะการวิเคราะห์การให้เหตุผลที่ผิดของผู้เขียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Khatib และ Meihami (2015) ที่พบว่าทักษะย่อยที่จำเป็นในการเขียนเพื่อการสื่อสารคือทักษะการเรียบเรียงความคิดและเนื้อหาอย่างชัดเจน ทักษะการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ทักษะการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม และทักษะการใช้กลไกทางภาษาที่ถูกต้อง

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาดา พูลศักดิ์วรสาร (2556) และรพีพรรณ สุฐาปัญญกุล (2557) ซึ่งได้ดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้เรียนเพื่อนำผลมาใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนและพัฒนาสื่อการสอนจนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด รวมทั้งสอดคล้องกับหลักการ และแนวคิดของ Brown (1995) และ Richards (2001) ที่กล่าวว่า ขั้นตอนที่สำคัญ ขั้นตอนแรกของการพัฒนาหลักสูตรและรูปแบบการสอนคือการศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้เรียน

1.2 รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้มีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้มาจากการบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 7 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กล่าวคือในการอ่านนักเรียนจำเป็นต้องมีภูมิหลังเกี่ยวกับบทอ่านก่อนโดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้

การสอนแบบเน้นภาระงานขึ้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) โดยให้นักเรียนร่วมกันระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่าน และเรียนรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในการอ่านบทอ่านด้วยตนเองในขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle) โดยให้นักเรียนอ่านบทอ่านร่วมกันเป็นกลุ่มและตอบคำถามการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่านที่ถูกต้อง และผู้วิจัยยังได้เสริมด้วยขั้นศึกษาและวิเคราะห์ภาษา (Language Focus) เพื่อให้ข้อมูลการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะย่อย และกลยุทธ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนที่จะให้นักเรียนวิเคราะห์บทอ่านอีกครั้งร่วมกัน และทำภาระงานตอบคำถามในระดับการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ประยุกต์หลักการ และแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการจัดกลุ่มนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันปฏิบัติภาระงานและมีการปฏิสัมพันธ์กัน รวมทั้งให้นักเรียนทำภาระงานสะท้อนย้อนคิดร่วมกัน เป็นกลุ่มเกี่ยวกับการปฏิบัติภาระงานที่ผ่านมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hong-qin (2007) Lap และ Trang (2017) ที่พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้นหลังเรียนด้วยแนวการสอนแบบเน้นภาระงาน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังให้ความสำคัญกับทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารโดยให้นักเรียนปฏิบัติภาระงานในขั้นถ่ายโอนทักษะ (Extended Task) ซึ่งนักเรียนได้ทำภาระงานการอ่านมาก่อน แล้วจึงนำแนวคิดต่าง ๆ รูปแบบการเขียน และการใช้ภาษามาปรับใช้ในการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tuan (2012) ที่พบว่า การปฏิบัติภาระงานการอ่านก่อนการเขียนจะช่วยให้นักเรียนได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวเรื่องที่เขียน รวมทั้งได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ

โครงสร้างของเรื่องที่อ่าน รูปแบบภาษาที่ใช้ และคำศัพท์ เป็นต้น

1.3 รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) มีการนำไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มทดลอง (Try out) โดยผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนนี้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลองรายบุคคล และชั้นการทดลองกลุ่มเล็ก เพื่อนำผลมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของรูปแบบก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดในการทดสอบประสิทธิภาพรูปแบบการสอนของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ต้องมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และถ้ารูปแบบการสอนได้รับการออกแบบและพัฒนาอย่างดีมีคุณภาพ ค่า E1 หรือ E2 ที่คำนวณได้จากการทดสอบประสิทธิภาพ จะต้องใกล้เคียงกัน และห่างกันไม่เกินร้อยละ 5 ซึ่งเป็นตัวชี้ที่จะยืนยันได้ว่านักเรียนได้มีการเปลี่ยนพฤติกรรมต่อเนื่องตามลำดับขั้นหรือไม่ ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนพฤติกรรมขั้นสุดท้าย

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 ซึ่งพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้น หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นผลมาจากรูปแบบการสอนมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยเริ่มจากขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) ที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนโดยใช้ภาระงานการร่วมกันทำรายการ (Make a List) หรือระดมความคิดเกี่ยวกับบทเรียน (Brainstorm) ซึ่งเป็นการกระตุ้นความคิดหรือเตรียมความพร้อมด้านสมองของนักเรียนเกี่ยวกับ

บทเรียนก่อนที่จะเรียนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hong-qin (2007, p. 39) ที่กล่าวว่ากิจกรรมในขั้นนำเข้าสู่บทเรียนเป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นและดึงความสนใจของผู้เรียนให้พร้อมก่อนการลงมือเรียน เนื้อหาหลักของบทเรียน ขั้นก่อนปฏิบัติการภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนศึกษาการใช้กลยุทธ์ในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทประเภทต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านได้เข้าใจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Maas (2007) ที่ศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมก่อนการอ่านมีผลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานของ Nunan (2004) ที่กล่าวว่าภาระงานในขั้นก่อนปฏิบัติการภาระงาน (Pre-task) เป็นภาระงานที่ช่วยสร้างโครงสร้างความรู้ (Schema) เกี่ยวกับคำศัพท์ที่สำคัญ ภาษา และบริบทของภาระงานหลักที่ผู้เรียนจะได้ปฏิบัติจริงต่อไป ขั้นปฏิบัติการภาระงาน (Task Cycle) นักเรียนร่วมกันปฏิบัติการภาระงานการตอบคำถามนำเกี่ยวกับบทอ่าน ก่อนที่นักเรียนจะร่วมกันอ่านและวิเคราะห์บทอ่านที่ได้รับมอบหมาย โดยเริ่มจากภาระงานการตอบคำถามเกี่ยวกับบทอ่านระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนที่จะตอบคำถามเชิงวิเคราะห์

ขั้นศึกษาและวิเคราะห์ภาษา (Language Focus) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนร่วมกันศึกษาทักษะย่อยของการอ่านเชิงวิเคราะห์ (CR sub-skills) เพื่อนำไปใช้ในการตอบคำถาม ซึ่งเป็นการงานที่ต่อเนื่องมาจากระงานในขั้นปฏิบัติการภาระงานที่นักเรียนปฏิบัติการภาระงานตอบคำถามการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนตอบคำถามระดับการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะการที่นักเรียนจะวิเคราะห์ข้อมูลในบทอ่านได้ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความเข้าใจข้อความใน

บทอ่านเป็นอย่างดีเสียก่อน เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Facione (1984) Wallace (2003) และ Hudson (2007) ที่มีความคิดเห็นทำนองเดียวกันว่าความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถคิดวิเคราะห์ได้ดีขึ้น ความเข้าใจจะช่วยให้ผู้อ่านคิด ได้ตรงจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินข้อความที่อ่านได้

ขั้นสะท้อนย้อนคิด (Post-Reading) เป็นขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สะท้อนย้อนคิดเกี่ยวกับภาระงานที่ได้รับมอบหมายว่านักเรียนปฏิบัติภาระงานอย่างไร ค้นพบอะไรบ้างจากการปฏิบัติภาระงาน และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการเรียนซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nunan (2004) ที่กล่าวว่า 1 ใน 7 หลักการสำคัญของการสอนแบบเน้นภาระงาน คือ การสะท้อนย้อนคิด (Reflection) ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สะท้อนย้อนคิดถึงสิ่งที่ตนเองได้เกิดการเรียนรู้ และผลการปฏิบัติภาระงานได้ดีมากเพียงใด

3. จากผลการวิจัยข้อที่ 3 ซึ่งพบว่า นักเรียนมีการใช้ทักษะสังคมที่มากขึ้นหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีระดับการปฏิบัติทักษะสังคมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.84) มีค่าผลต่างเฉลี่ย (D) ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 0.71 คิดเป็นร้อยละ 14.16 กล่าวได้ว่ารูปแบบการสอนนี้ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะสังคมของผู้เรียนเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง และการทำงานร่วมกับคนอื่น แต่ทักษะสังคมที่กลุ่มทดลองยังต้องปรับปรุงได้แก่ทักษะสังคมที่เกี่ยวกับการแสดงออกกับเพื่อนสมาชิก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 นักเรียนมีการพัฒนาทักษะสังคมเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง และการทำงานร่วมกับคนอื่นดีขึ้น โดยนักเรียนมีการควบคุมตนเองในด้านการใช้น้ำเสียง

การแสดงท่าทาง การใช้ภาษาในการถามตอบเพื่อนได้เหมาะสม รวมทั้งสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เมื่อถูกเพื่อนในกลุ่มวิพากษ์วิจารณ์ นอกจากนี้นักเรียนยังมีทักษะสังคมเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับคนอื่นดีขึ้น โดยให้ความร่วมมือ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการทำงานกลุ่ม และเห็นความสำคัญของการทำงานกลุ่มเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติภาระงานต่าง ๆ เป็นกลุ่มขนาดเล็กที่มีสมาชิก 4-5 คน ทำให้สมาชิกแต่ละคนได้มีบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบในการปฏิบัติภาระงานของกลุ่มอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกัน สมาชิกแต่ละคนมีโอกาสดำเนินการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ บ่อยมากขึ้นในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ และเสนอแนะแนวคิดต่าง ๆ ในการปฏิบัติภาระงานให้บรรลุตามเป้าหมายของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Johnson และ Johnson (1994) ที่ได้เสนอแนวคิดในการจัดกลุ่มเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือจะเกิดขึ้นได้ จำเป็นต้องมีการจัดกลุ่มนักเรียนที่มีขนาดเล็ก เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนในกลุ่มได้มีปฏิสัมพันธ์กันแบบเผชิญหน้า (face-to-face interaction) ผลงานที่สำเร็จของกลุ่มต้องเกิดจากการร่วมมือกันปฏิบัติภาระงานของสมาชิกทุกคน ไม่ได้มาจากสมาชิกคนใดคนหนึ่ง

3.2 ทักษะสังคมที่นักเรียนต้องปรับปรุง ได้แก่ ทักษะสังคมที่เกี่ยวกับการแสดงออกกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม โดยเฉพาะการแสดงออกที่เกี่ยวกับมารยาทในการฟัง และการรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิก การยอมรับความสามารถของเพื่อนสมาชิก การแสดงพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับเพื่อนสมาชิก รวมทั้งการรู้จักแสดงความเห็นอกเห็นใจเพื่อนสมาชิกอย่างเหมาะสม และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติภาระงานโดยไม่มีใคร

ร้องขอ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการะงานการอภิปรายกลุ่ม มักจะเกิดข้อโต้แย้งระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยเฉพาะนักเรียนชายล้วน และเมื่อเกิดปัญหาข้อโต้แย้งกันนักเรียนมักให้ครูผู้สอนเป็นผู้ช่วยตัดสินปัญหา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Ferrer (2004) ที่พบว่า กิจกรรมการอภิปรายกลุ่มมักเกิดข้อขัดแย้งระหว่างสมาชิกที่เป็นเพศเดียวกัน

4. จากผลการวิจัยข้อที่ 4 ซึ่งพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.92) โดยในแต่ละด้านนักเรียนมีความคิดเห็นเรียงลำดับจากระดับคะแนนเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ 1) ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.91) 2) ด้านการพัฒนาทักษะย่อยของการเขียนเพื่อการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.91) 3) ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.95) และด้านสื่อประกอบการสอน ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.91) 5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.91) 6) ด้านรูปแบบการวัด และประเมินผล ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.92) และ 7) ด้านการพัฒนาทักษะย่อยของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.98) ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่ารูปแบบการสอนนี้มีจุดเด่นเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัด และประเมินผลที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ และการใช้สื่อประกอบการเรียนเหมาะสม ส่วนจุดอ่อนของรูปแบบการสอนนี้ได้แก่ ความเหมาะสมของภาระงาน และความชัดเจนของเกณฑ์การวัดและประเมินผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 นักเรียนมีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) มีการออกแบบขั้นตอนและกระบวนการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ และการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนเหมาะสม โดยนักเรียนมีความคิดเห็นว่าขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เพราะมีภาระงานที่นักเรียนได้ทำความเข้าใจบทอ่านก่อน เพื่อเป็นพื้นฐานก่อนการปฏิบัติภาระงานการอ่านเชิงวิเคราะห์ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Talebi และ Talebi (2015) ในการสอนกลยุทธ์การอ่านเชิงวิเคราะห์ให้แก่นักเรียนเพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์บทอ่านต่อไป และสอดคล้องกับแนวคิดของ Pardede (2007) ที่สรุปว่า สิ่งสำคัญประการแรกในการอ่านเชิงวิเคราะห์ คือผู้อ่านต้องมีความเข้าใจข้อความที่อ่านของผู้เขียน แล้วจึงจะสามารถวิเคราะห์เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านหรือแสดงปฏิกิริยาได้ตอบกับข้อความที่อ่านได้ โดยเฉพาะขั้นตอนการศึกษาและวิเคราะห์ภาษา (Language Focus) ที่เป็นกิจกรรมการวิเคราะห์การใช้คำศัพท์ วิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและรูปแบบภาษาในบทอ่าน จนกระทั่งถึงกิจกรรมนำเสนอความรู้เกี่ยวกับทักษะย่อยของการอ่านเชิงวิเคราะห์ (CR sub-skills)

4.2 นักเรียนมีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสอนนี้มีจุดอ่อนที่ควรปรับปรุง ได้แก่ ความเหมาะสมของภาระงาน เช่น ภาระงานสะท้อนย้อนคิด (Post Reading) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนยังไม่มีประสบการณ์ในการพูดสะท้อนย้อนคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติภาระงานในการอ่านบทอ่านและการตอบคำถามเกี่ยวกับบทอ่านมาก่อน ทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนี้ เพราะโดยทั่วไปการทำกิจกรรมกลุ่มที่นักเรียนเคยเรียน

มาไม่มีขั้นตอนของการสะท้อนย้อนคิด แต่แนวการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือให้ความสำคัญกับกิจกรรมการสะท้อนย้อนคิด ดังที่ Johnson และ Johnson (1994) Kagan (1992) และ Slavin (1995) กล่าวว่า เมื่อสมาชิกร่วมกันปฏิบัติภาระงานของกลุ่มเสร็จแล้ว จะมีการอภิปราย พูดคุย ชักถามระหว่างสมาชิกในกลุ่มว่า ตนเองประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวด้วยเหตุผลอะไร และใช้วิธีการแก้ไขปัญหายังไง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบหนึ่งกลุ่มทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปน่าจะออกแบบการทดลองโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยกลุ่มหนึ่ง

เป็นกลุ่มทดลอง และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม ผลการศึกษาวิจัยที่ได้มาเปรียบเทียบกับว่าแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2. เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนงานเขียนเพื่อการสื่อสารที่เน้นรูปแบบการใช้ภาษามากกว่าการเน้นที่เนื้อหาของงานเขียน ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปน่าจะปรับเกณฑ์การตรวจให้คะแนนงานเขียนที่เน้นองค์ประกอบด้านเนื้อหาให้มากกว่าองค์ประกอบด้านการใช้ภาษา

3. ในการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสอนอ่านระดับความเข้าใจ ระดับตีความ และระดับวิเคราะห์ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร**, 5(1), 7-20.
- นันทมนัส คำเอก. (2551). **ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รพีพรรณ สุธาปัญญกุล. (2557). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคโดยวิธีการสอนที่เน้นภาระงานและโครงการเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาปริญญาตรี. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร**, 8(1), 167-182.
- วันเพ็ญ เรืองรัตน์. (2549). **การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิภาดา พูลศักดิ์วรสาร. (2556). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร**, 5(2), 151-166.

แววตา สุขนันตพงศ์ และคณะ. (2545). การศึกษาเชิงวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษของ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. **วารสารสงขลานครินทร์**, 8(2), 121-132.

สุพัฒน์ สุขมกลสันต์. (2539). **ธนาคารข้อทดสอบการทดสอบปรับเปลี่ยนด้วยคอมพิวเตอร์**. กรุงเทพฯ: วัชรพัฒน์ จำกัด.

Brown, James Dean. (1995). **The Elements of Language Curriculum: A Systematic Approach to Program Development**. Boston: Heinle & Heinle Publishers.

Cimcoz, Y. (1999). Teaching ESL/EFL Students to Write Better. **The Internet TESL Journal**, 5(10) October. [Online]. Retrieved March 14, 2016, from <http://iteslj.org/Techniques/Cimcoz-Writing.html>.

Davine, T.G. (1987). **Teaching studying skills: A guide for teachers**. (2 nd ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Ellis, R. (2003). **Task-based language learning and teaching**. Oxford: Oxford University Press.

Facione, P.A. (1984). Toward a theory of critical thinking. **Liberal Education**, 70, 253-261.

Ferrer, Lourdes M. (2004). Developing Understanding and Social Skills Through Cooperative Learning. **Journal of science and mathematics education in Southeast Asia**, 27(2), 45-61.

Hong-qin, Y. (2007). Application of TBT in reading class. **US-China Education Review**, 4(5), 39-42.

Hudson, T. (2007). **Teaching second language reading**. Oxford: Oxford University Press.

Johnson, D., & Johnson, R. (1994). **Learning together and alone: Cooperative, competitive and individualistic learning**. (5 th ed.). Needham Heights, Mass: Allyn and Bacon.

Kadir, Norbaiyah Abd et al. (2014). **The Importance of Teaching Critical Reading Skills in a Malaysian Reading Classroom**. [Online]. Retrieved March 12, 2017, from <https://www.westeastinstitute.com/wp-content/uploads/2014/06/Norbaiyah-Abd-Kadir-Full-Paper.pdf>.

Kagan, S. (1992). **Cooperative learning**. (2 nd ed.). San Juan Capistrano, CA: Resources for Teachers.

Khatib, Mohammad & Meihami, Hussein. (2015). Languaging and Writing Skill: The Effect of Collaborative Writing on EFL Students' Writing Performance. **Advances in Language and Literary Studies**, 6(1), 203-211.

- Lap, Trinh Quoc & Trang, Ha Diem. (2017). The Effect of Task-Based Learning on EFL Students' Learning Reading : A Case Study in the Mekong Delta of Vietnam. **Studies in English Language Teaching**, 5(1), 34-48.
- learning (pp. 9-34). Clevedon, England: Multilingual Matters.
- Maas, Valissa. (2007). **Using Pre-Reading Learning Strategies to better Prepare ELLs for Texts in Guided Reading**. [Online]. Retrieved June 21, 2017, from http://digitalcommons.hamline.edu/hse_all/352/.
- Nunan, D. (2004). **Task-based language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Pardede, P. (2007). Developing Critical Reading in the EFL Classroom. **FKIP-UKI English Department Bimonthly Collegiate Forum**, 4(1), 23-34.
- Pica, T., Kanagy, R., & Falodun, J. (1993). **Choosing and using communication tasks for second language instruction**. In G. Crookes & S. Gass (Eds.), *Tasks and language*
- Reid, M. Joy. (1993). **Teaching ESL Writing**. Englewood Cliffs: Regent Prentice Hall.
- Richards J. (2001). **Curriculum Development in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Slavin, R. E. (1995). **Cooperative learning: Theory, research, and practice**. (2 nd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Smith, F. (1982). **Writing and the Writer**. London: Heinemann.
- Talebi, Meraj & Talebi, Maryam. (2015). The Effect of Teaching Critical Reading Strategies on Making Advanced Iranian EFL Learners the Critical Readers. **Cumhuriyet University Faculty of Science Science Journal**, 36(3), 1179-1189.
- Tongra-ar, Rapin. (2000). Creating a constructive and positive environment in the EFL classroom Rdm University. **Thai TESOL Bulletin**, 13(2), 135 – 158.
- Tuan, L. (2012). Teaching Writing Through Reading Integration. **Journal of Language Teaching and Research**, 3(3), 489-499.
- Wallace, C. (2003). **Critical Reading in Language Education**. New York: Palgrave Macmillan.
- Willis, J. (1996). **A framework for task-based learning**. London: Longman.
- Wiriyaichitra, A. (2002). Teaching and learning in Thailand in this decade. **Thai TESOL Focus**, 15(1), 4-9.
- Wiriyaichitra, A.& Hobelman P. (1990). A Balanced Approach to Teaching of Intermediate –Level Writing Skills to EFL Students. **Forum**, 28(4), 37-39.